

BESZTERCZEBÁNYAI HÉTFŐI ÚJSÁG

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre helyben 2.20 kor., vidéken 3.20 kor.
Egyes példány ára 4 fill.

Megjelenik minden hétfőn.

Felelős szerkesztő:

HAVELKA JÓZSEF

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

BESZTERCZEBÁNYA, IV. BÉLA KIRÁLY TER. Telefon 108.

Hirdetések díjszabás szerint.

A tanulás nem szégyen.

A nagy tudósok, a kiváló elmék egybehangzóan elismerik, hogy az ember soha se tanulhat eleget. Mindig akad valami új, a mi ismeretlen a magas képzettségű egyén előtt. Ki minél többet tud, annál inkább rájön arra a nagy igazságra, hogy még mindig nem tud eleget; igen sok olyasmi van, a mit még megtanulni lehet.

Az alacsonyabb képzettségű, felületes tudású ember van csak nagyra a tudományával, holott — ezt csak ő nem látja be — kevés a „sütni-valója“.

A mi kisiparosaink legtöbbször szellemileg még igen tökéletlen fokon áll. Kevés iskolát látogatott s hogy iparos mesterségre adta a fejét, vajmi keveset törődik önképzésével. Sokkal kényelem szeretőbb, sokkal nehézebb, semhogy férfi korában törje a fejét, erőltesse az agyát. Mert hát kínos dolog kényszeredetten, energia és kedv nélkül tanulni. Az erőszakolt tanulás, a „muszáj“ szellemi képzés fabatkát se ér és kár minden rápocskolt pillanatért.

A kisiparosság, — így a kisgazdák — zöme nálunk abban a megrögzött hitben él, hogy nagyobb tudás és képzettség nélkül is boldogul, ha kedvez a szerencse. A fiatalság inkább dáriódzik, duhajkodik szabad idejében, a megletebb ember tele van egyéb bajokkal és gondokkal, vagy szabad idejét a korcsmai életre, ivásra, kártyázásra fordítja, semhogy önképzésére gondolna; de a legnagyobb baja a közönyösségében, nemtörődöm-ségében keresendő.

Balítélet és téves nézet félvállról azt hangoztatni, hogy kisiparosainknak nem kell többet tudni mint a mennyit

a népiskolában tanul, vagyis elegendő, ha éppen olvasni, írni, esetleg számolni is tud.

Igen kevés ez a tudás és hogy mennyire így van ez, látni való abból is, hogy még a szűkkeblű kormányzat is mind nagyobb figyelmet fordít az iparosság tudásának, képzettségének fejlesztésére. Igaz, hogy ezek a kormány ténykedések jórészt az iparosság szaktudásának, szakképzettségének emelésére irányulnak, de ezen az uton aztán a komolygondolkodású iparos tovább halad és más irányban is képezi magát. Megösmékedik az ipar összes aktuális eseményével, rendeletekkel, törvényekkel, újításokkal, megtanulja, hogy mi mindent kell tudni egy művelt iparosnak és az életben érvényesíti ezen ismereteit.

A legjobb tanítója a kisiparosnak elsősorban a szaklap, a szakkönyv, melyeket egy fővárosi újság és helyi lapja mellett rendszeresen és kiváló gonddal olvasgat, ha gondolkodik szabad idejében az olvasottak felett, ha hozzáfűzi saját gondolatait és társaival összekerülve, mindezekről eszmecsere folytat, fokozatosan tökéletesíteni fogja tudását és igazi örömmel tölti el az a tudat, hogy nem úgy él, mint a sivatag lakója.

A szellemi önképzés manap elengedhetetlen követelménye az emberiségnek. A tudatlanságban élők sehogy se tudnak beleilleszkedni a modern kor kereteibe, mindent másképp látnak, semmi nem tetszik nekik, zsémbesek és elégedetlenek.

Az önképzésre, a tanulásra fordított idő igen gyümölcsöző befektetés, olyan tőke, mely kell, hogy idővel, ha szerényen bár, de kell, hogy kamatozzék.

Kisiparosainkra s általában a kisemberekre nézve igazi jótétemény, ha minden felesleges idejüket önképzésükre fordítják, mert erre alkalom van

elég, csak kedv legyen hozzá. Hol kellő ambíció és akarat erő van, ott megtalálható az önképzés iránti igazi szeretet, s akiben ez megvan, az tanul, olvas, felolvasásokat hallgat, értékes vitatkozásokat folytat, szóval fejleszti, képezi tudását. Mert a tanulás soha se késő és nem szégyen.

Vármegyei közgyűlés.

Zólyomvármegye törvényhatósági bizottsága február 29-én (csütörtökön) délelőtt tartotta rendes közgyűlését, amelyen báró Kürthy Lajos főispán elnökölt. A közgyűlés tárgysorozata majdnem száz pontból állott, de egyiknél sem volt különösebb vita s általában a közgyűlés iránt kevésbé élénk érdeklődés nyilvánult meg.

Napirend előtt Dr. Répási Mátyás alispán terjesztette elő terjedelmes időszaki jelentését, amelyet a közgyűlés tudomásul vett. A napirend során a kereskedelemügyi minster rendelete alapján a helybeli kereskedelmi és iparkamara újbóli megalakítása ügyében Battik Ödön vm. főjegyző elnöklésével Bárczy Károly, Keme Ignác, Novák Nándor, Ifj. Rosenauer Lajos, Renner Pál és Zsolnai Ármin tagokból álló bizottságot küldött ki a közgyűlés.

A tiszti ügyész helyettesítésére Dr. Rippely Ede városi ügyészt, az alispán akadályoztatása esetén a sz. kir. városok tisztújító közgyűléseinek vezetésére helyettes elnöknek Battik Ödön főjegyzőt jelölte ki a folyó évre. A vármegyei millenáris szegényalapból a folyó évre 4000 korona segélyt szavaztak meg, illetve osztottak ki 812 szegény között. Jóváhagyták a törvényhatósági hordójelző hivatal helyiségére nézve Beszterczebánya várossal kötött bérleti szerződést. A közigazgatási erdészeti bizottság javaslatára utasították Zólyomlipcse nagyközséget, hogy 6 hónapon belül erdőrendtartási szabályrendeletet alkosson. Megállapították özv. Braxatorisz Emilné nyugdíját 700 K-ban s városunk kérelmére Bethlen Gábornak helyben felállítandó szobrára 500 koronát szavaztak meg.

A törvényhatósági átiratok során támogatták a következő feliratokat:

Zemplénavármegyéét a közutakról és vámokról szóló törvény revíziója iránt, Abauj-Torna vármegyéét a katolikus hívek termény és munkabeli szolgáltatásának és a

szabad stólának megváltása illetve eltörlése iránt, Zemplén vármegyét az 1883. évi XV. t. c. módosításra iránt, Hajdu vármegyét az új városi törvény megalkotása s annak keretében a városi tisztviselők illetményeinek és nyugdíjának rendezése érdekében, Szepes vármegyét a tanítók javadalmazásának javítása érdekében s a zólyomi általános ipartestület kérelmére felirattal fordul a kereskedelemügyi miniszterhez az ipartörvény revíziójának mielőbbi keresztülvitele érdekében.

Jóváhagyták városunk határozatát a létesítendő fémipari szakiskola alapítványi helyeinek biztosítására szükséges évi 6000 korona hozzájárulás biztosítása s a városi elektromosmű kibővítése tárgyában, ellenben megtagadta a jóváhagyást a városi állatorvosi teendők ellátására vonatkozólag Kepess József nyug. m. kir. állatorvossal kötött szerződéstől s utasította a várost az állatorvosi állás betöltésére. Jóváhagyták Zólyom város határozatát járványkórház felállítására, fertőtlenítő szerek beszerzése és Boroskay János erdőmester nyugdíjazása s kegydíjjal való ellátása ügyében. Tárgyaltak ezenkívül még sok törvényhatósági és egyéb átiratot, jóváhagyás végett beterjesztett városi és községi határozatot, szabályrendeletet, számadást, költségvetést, előterjesztést, kérvényt és felelőzést.

A nagy tárgysorozattal a közgyűlés déli 12 óra előtt készült el.

HIREK.

A koronaértékben számítás. A képviselőház január 17-iki ülésében elfogadta az egyes pénzforgalmi eszközök szaporításáról szóló törvényjavaslatot, mely tizenöt millió korona kétkoronás és az 1892. t. c. 14. §. alapján vert 60 millió korona egykoronás ezüst érmen felül további harmincz millió korona egykoronás veretéséről intézkedik. Fontos intézkedést tartalmaz a törvényjavaslat 7. szakasza, mely így hangzik: „A magyar szent korona országainak egész területén a kereskedők és iparosok közönséggel szemben csak a koronaértékben való számítás használhatják.” Tilos ennél fogva más mint a koronaértékben való számítás használata ajánlatokban, számlákban jegyzékekben számadásokban, árjegyzékekben hirdetésekben és a nyilvánoságnak szánt egyéb közleményekben, továbbá kirakatokban, üzlethelyiségekben, kiállításokon, vásárokon és hasonló alkalmakkor. Aki a tilalom ellen vét kihágást követ el és az illetéket kir. járásbíró által 200 K-ig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Erről a szakaszból a pénzügyminiszter a törvényjavaslat indoklásában ezeket mondja: Abból a célból, hogy a koronaértékben való számítás most már teljesen meghonosodjék, szüksége mutatkozik annak, hogy a kereskedők és iparosok a közönséggel való üzleti forgalomban a koronaértékben való számítás használatára köteleztesse és hogy más, mint a korona értékben való számítás használata eltiltassék. Ezt célozza a törvényjavaslat 7. §-a, mellyel azonos rendelkezések a birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és országokban már 1908. óta érvényben vannak. A kétkoronások 835 ezredrész ezüstöt és 165 ezredrész rezes tartalmazó ötvözetből fognak veretni. Egy kilogramm ötvözött ezüstből 100 darab kétkoronást vernek, úgy hogy egy darab kétkoronás sulya 10 gramm lesz. A kétkoronások képlapjára 5 felsége mellképe jó az 1892. évi XVII. törvénycikk 5. §-ában foglalt körirattal, a hátlapra lebegő angyalok által

tartva a magyar korona a korona alá koszoruba foglalva az értékjelzés: „2 korona” és a veretés évszáma. A kétkoronások karimája sima és rajta mélyített betűkkel e szavak lesznek: „Bizalmam az ősi erényben”. A kétkoronások átmérője 27 milliméter lesz.

Egyházmegyei hírek. A megyés püspök Zvarik Vince gyetvai szegédlelkéssz Ruttkára, Burka károly nyugdíjazott plébánost Gyetvára disponálta.

Félévi vizsgálatok. A breznóbányai hegyvidéki m. kir. földmives iskolában csütörtökön (március 7-én) tartják meg a félévi vizsgálatokat, amelyekhez a földmivelésügyi miniszter Szigethi Vargha Lászlót, a kisszebeni földmives iskola igazgatóját küldte ki biztosnak.

Eljegyzés. Wágner József helybeli szabó iparos leányát Gizellát eljegyezte folyó hó 1-én Lang Ferencz Beszterczebányán.

Halálozás. Laczy József polgártársunkat és nejét Nievelt Antóniát súlyos csapás érte. Folyó hó 1-én a kéllehetlen halál magához ragadta 10 éves kis leánykájukat Herminkát hosszú szenvedés után. Tegnap délután 4 órakor temették a kis halottat az ág. ev. egyház szertartása szerint a nagyszámú rokonság és ismerősök nagy részével.

Felolvasás. A kereskedők és iparosok egyesületének ismeretterjesztő előadásai során vasárnap délelőtt Radó Frigyes máv. ellenőr tartott előadást a „vasuti üzletszabályzat”-ról.

A vármegye köréből. Zólyomvármegye központi választmánya szombaton délelőtt ülést tartott, amelyen az orsz. képviselőválasztók 1913. évi névjegyzékének összeállítására céljából megtették a szükséges intézkedéseket.

A háziipar érdekében. A felvidéki miniszteri kirendeltség a tél folyamán Dobronyán 35, Garamszegen 45 résztvevővel 3 havi kosárfonó tanfolyamot, Tótpelsőczön 35 résztvevővel 3 havi faragótanfolyamot rendezett. Nagyócsán himzötelep létesítését tervezi.

Csak Mauthner-féle magvakat vásárolnak helyesen gondolkodó, számító gazdák és kertészek még akkor is, ha mások olcsóbbak volnának, mert tapasztalatból tudják, hogy ez csakis a magvak rovására és a vevők kárára lehetséges.

Elhalasztott közgyűlés. A beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóság altisztjeinek segélyező egyesülete mult 11-re hivta össze rendes évi közgyűlését, amely a tagoknak határozatképes számba való meg nem jelenése miatt nem volt megtartható. Az újabb közgyűlést az ügyvezetőség f. évi március hó 10-én délelőtt 10 órára hivta össze Beszterczebányára az erdőigazgatósági hivatal kiadóhelyiségébe. A közgyűlés teendője a szokásos jelentésnek és számadásnak megvizsgálásán kívül az ügyvezető tisztviselők és a választmány megválasztása lesz.

Erdőaltiszti kinevezések. A beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóság főnöke Ringler Antal, Belkó Mátyást, Sperka Józsefet, Libits Lászlót és Lehoczy Jánost I. oszt. m. kir. erdőaltisztté, Garzszik Arthúrt, Kaliszky Gusztávot, Szmidá Andrást, Fukasz Gyulát, Havran Józsefet és Kocsis Lajost II. oszt. m. kir. erdőaltisztté, Bevelaqua Imrét, Longauer

Sándort, Schwarz Gyulát, Fodor Istvánt és Skulteti Jánost m. kir. erdőlegénynek, Pollák Mihályt és Reimann Jánost segéderdőorré nevezte ki, továbbá Szikora Sándor, Ifj. Szabadi József, Demuth József, Spissák Lajos, Marcsinko András és Kolpaszky Ignác m. kir. II. oszt. erdőlegényeket I. osztályu erdőlegényekké léptette elő, végül Puchy Jánost és Dekker Gyulát napidijasul vette fel.

Áthelyezések. A beszterczebányai m. kir. erdőigazgatóság főnöke Havran József II. o. altisztet Mosódról Jeczenyére (a sziklai védkerülethez) Sperka József I. o. altisztet Dóval Misódról Mosódra s helyébe Kocsis Lajos II. o. altisztet Dóval-Misódra, Krebesz József I. o. altisztet Borosznóról Beszterczebányára (kiadóba), Krebesz Ede I. o. altisztet Beszterczebányáról Borosznóra, Garzszik Arthúr II. o. altisztet Havasaljáról Beszterczebányára (főnöki irodasegédnek) Skultety József II. o. altisztet Klementkáról Havasaljára és Fodor István erdőlegényt Klementkára helyezte át.

Városi közgyűlés. Városunk képviselőtestülete február 28-án tisztújító közgyűlést tartott Dr. Répási Mátyás alispán elnöklésével. Választás útján való betöltésre került az alkapitányi és számtiszi állás. A pályázatok bemutatása után a jelölő bizottság az alkapitányi állásra 6 pályázó közül Tichy János ügyvédjelöltet, Pécy János honvédfőhadnagyot és dr. Szántó Vitus ügyvédjelöltet jelölte. E pontnál nem volt szavazás, mert a közgyűlés egyhangulag Tichy Jánost választotta meg. A számtiszi állásra öt pályázó volt, kik közül Stefko Ernő v. d. díjnok, Svonyavecz Lajos v. díjnok és Horváth Gyula kolozsvári számtisztgyakornok jelöltettek. Leadott a titkos szavazásnál 65 szavazat, miből Stefko 41 szavazattal lett megválasztva, míg Svonyavecz 19, Horváth 4 szavazatot kapott, 1 lap pedig üres volt. A megválasztott új alkapitány és számtiszt nyomban letették az esküt. A tisztújító közgyűlés után rendkívüli közgyűlés volt Csesznák Gyula kir. tan. polgármester elnöklése alatt. A napirend során a polgármester megemlékezett Stadler Tóforrról és bemutatta arcképét, amelyet Skuteczky Dömével festetett meg a város. A város rendezési terv ügyében a szakbizottság 3 mérnökkel Katona Béla, Szél Ignác és Szesztay László mérnökkel lépett érintkezésbe s tőlük a városmérés elvégzésére konkrét ajánlatokat kért be. A beérkezett ajánlatok ezek: Szél Ignác ajánlata körül 35000 koronáról, Katona Bélaé 32640 koronáról, azonban a napszámok és anyagok külön megtérítését követelvé, ajánlatának egyenértéke 35—36 ezer K-nál nagyobb összeggel veendő számításba. Szesztay László 54000 koronát kér, de egyuttal 48000 korona alternatív ajánlatot tesz bizonyos egyszerűsítések elfogadása esetén, amely egyszerűsítések azonban new befolyásolnák a munkálat értékét, illetve hasznavehetőségét. A bizottság ezen ajánlatok közül egyedül Szesztay László okl. mérnök és műegyetemi magántanár ajánlatát tartja figyelembe vehetőnek. A bizottság egyhangulag azt javasolta hogy a városszabályozási terv mielőbbi elkészítése érdekében ezen városmérési munkák lehetőleg mihamarább végeztesse el s hogy azok végrehajtása iránt a tárgyalások Szesztay László mérnök műegyetemi magántanárral a 48000 koronás alternatív ajánlata alapján megindíttassanak. Az előterjesztést a közgyűlés elfogadta. Jóváhagyták, hogy az elektromos üzemet Királyfalvára is kiterjessze az üzemeztetés; mi a műnek évi 400 K-t fog hozni. Kepess József állatorvos kérelmét a sertésvágási díjak szedésére függőben tartják, míg a törvényhatóság alkalmazása felett dönt. Ezen kívül a közgyűlés még több kisebb ügyet intézett el.

Adomány. Radnai Farkas dr. püspök a felsőkemenci iskola céljaira 500 koronát adományozott.

Előléptetés a postán. A m. kir. kereskedelmi miniszter Kulfan Margit kiadót kezelővé, Bundes István zólyomi s. tisztjelöltet segédtisztte léptette elő.

Aranylakadalom. Medriczky Ince ny. tanító, aki 50 évig szolgált a tanítói pályán, melyből 48 évet szülőhelyén, Urvölgy községben töltött, f. évi február hó 23-án ünnepelte házassága 50. évfordulóját. A község apraja-nagyja sietett, hogy lerójjá háláját ősz tanítója iránt, akit az ünnepeltetés érzékenyen meghatott, annál is inkább, mert egész életén át rendkívüli szerénységénél fogva minden ünnepeltetés elől kitért.

A Magyarországi Pénzüntézetek Országos Szövetségének közgyűlése. A Magyarországi Pénzüntézetek Országos Szövetsége mint a hazai pénzüntézeteknek központi érdekképviselete, mely kilenc éves működése beigazolta azt, hogy feladatának magaslatán áll és méltó arra, hogy a neki szánt pozíciót megtartsa, folyó évi március hó 12-én tartja VIII. évi rendes közgyűlését Budapesten, pestvármegye közgyűlési termében. A meghívóból kivehetőleg a közgyűlés a szokásos közgyűlési tárgyakon kívül, igen fontos és nagyjelentőségű tárgyakat tűzött ki tárgysorozatára, amelyek alkalmasak arra, hogy ne csak a szorosan vett pénzüntézet köröknek hanem azokon túlmenően a közgazdasági élet más tényezőinek érdeklődését felkeltsék. Dr. Matlekovics Sándor v. b. t. t. a pénzüntézet reform kérdéséről fog értekezni, Kerszhoffer József dr. az igazgatósági tagok szavatosságát, dr. Óváry Ferencz orsz. képviselő a fürdőtelepek hitelét fogják tárgyalni. — Mándy Lajos min. tanácsos elnöki megnyitójában az utóbbi időben felszínre került kérdésekről, nevezetesen a revizióról, a pénzüntézet kamarákról és a választói jog reformjáról fog nyilatkozni, dr. Berényi Pál igazgató pedig jelentésében be fog számolni arról a nagyfokú tevékenységről, amelyet a Szövetség az elmúlt évben a közigazgatási élet minden terén kifejtett. — A közgyűlési tárgysorozatoknak ezen közérdekű volta és az előadóknak egyéniségei magas nivón álló és az ország legszélesebb rétegeit érdeklő, élvezetes és tanulságos vitákat sejtetnek. A Szövetség lehetővé akarván tenni, hogy mindenkinek megkönnyítse a közgyűlésre való felutazást, bármely érdeklődőnek készséggel bocsát kedvezményes menettérítési jegy váltására jogosító igazolványt rendelkezésre, amelyekért irodájához (V., Falk Miksa-utca 5.) kell fordulni.

Az üzletátruházásáról szóló új törvény eddigelé csak annyiban foglalkoztatta bíróságainkat, hogy a hatáskör kérdésében nyilatkoztak (K. Kuria, 847/910. §.) és kimondták, hogy a törvény hatálybalépte előtti üzletátruházásokra az új törvény visszaható erővel nem bír. A budapesti kir. tábla felülvizsgáló tanácsa 639/1911. sz. már érdemlegesen is foglalkozott az üzletátruházás megállapításával és a törvény 3. §-a alapján arra a konkluzióra jutott, hogy az üzlet átruházás oly jogok és előnyök átengedése alapján is megállapítható, melyektől az üzlet folytatásának lehetősége függ (pl. husmérési jog). Kimondta a tábla, hogy az átvevő tudakozódási kötelessége a tartozások felől még fokozottab, ha szabályszerű üzleti könyvek hiányában ilyen adatok nem

állottak rendelkezésére. Viszont az átvevő felelőssége szempontjából az átvétel után, bár a vételár fizetése előtt az átvevő tudomására jutott körülmények a létrejött jogi helyzeten mit sem változtatnak.

T Á R C A.

Az okos Flóra.

Írta: Pogány J. Béla.

Egy zivataros decemberi éjszakán valaki erősen megkopogtatta a vadászlak ablakát.

Az erdőaltiszt felült az ágyban és hallgatózott. A kopogás megisméltódott, még hangosabban, mint előbb. Varga erre az ablakhoz ment és kinyitotta az egyik szárnyát.

„Jól van, jól, megyek már“ — mondta és öltözködni kezdett.

Mikor a jó meleg ruhába bújt, felköltötte a feleségét.

„Hirt kaptam. Kimentek a tolvajok. Ma éjjel biztosan elfogom őket. Azt hiszem, reggelre itthon leszek,“ — mondta az asszonynak. Azután leakasztotta a fogasról fegyverét, ellátta magát tölténnyel és menni készült.

„Vigyázz magadra, hogy baj ne érjen, én ilyenkor nagyon félek,“ figyelmeztette az asszony.

Varga oda ment az ágyhoz és megcsókolta a két apró gyereket, lágyan, gyengéden, hogy fel ne ébressze őket édes álmukból, mert ki tudja, miről álmodtak. Mosoly ült az arcukon. Talán a kis Jézust látták, kinek eljövételéről oly sokat mesélt nekik az este.

„A vizontlátásra,“ — mondta azután feleségének és kiment a szobából. A konyhában felköltötte a cselédet, hogy csukja be utána a kaput.

Mikor a szabadba lépett, a tetőről csomó havat csapott az arcába egy erős szélroham. Egy pillanatra megállt. A természet hirtelen támadása kissé meglepte. Nagy kedve lett volna visszabujni a meleg szobába. De akkor Flóra már körülötte ugrált és halkán nyöszörgött.

„Megyünk, megyünk.“ De ma nem vadra, hanem emberre vadászunk, — mondta és lánczra kötötte a kutyát.

Az ablak alatt várakozó fehér subás ember hozzá jött s illedelmesen köszöntötte.

„Igaz, hogy kutyát sem érdemes kihajtani, de azért jó lesz utánuk menni, ha nem fél. Kettőn mentek. Puskás ember könnyen elbánik velük. Hogy kik voltak, nem tudom. A tölgyes felé igyekeztek a vasút mentén.“

„Jól van János. Ez egyszer aligha visznek teknőnek való fát haza.“ válaszolt Varga és ott hagyva a besúgót neki vágott a hideg, viharos, sötét éjszakának.

A vadászlaktól nem messze állt a második számú őrház. Ott már ébren volt az öreg pályaoír s várta az éjféli személyvonatot.

Varga nem tért le az őrházig vezető ösvényre, hanem, hogy az őrházat megkerülje, a hóval takart réteken keresztül a rövidebb utat választotta, mely a tölgyesig vezetett.

Komor sötétség vette körül. A tölgyes felől a szél suhogása hallatszott, amint bekapaszkodott a lombtalan koronákba s tépte, cibálta a könnyen hajló ágakat. A fák nyögve ijesztő bűgással hajlongtak s csak akkor szünt meg a zúgás, mikor a szél neki rugaszkodott a fehér mezőnek és seperte össze-vissza szórta a száraz havat.

Varga csak lassan, nehezen tudott előre haladni a járatlan ösvényen. Flóra, a hatalmas eb, farkát behúzza, lelógó fejével kullogott utána.

Fél óra múlva a szél dühe alább hagyott s örületesen rohanásában magával cipelte a magasban kóválygó szürke felhőket. — A tölgyes fölött apró csillagok remegve bujtak elő s kíváncsian pislogtak a fehér vidékre. Csend volt. Varga hirtelen megállt és hallgatózott. Az erdő felől, a vasuti vágány tájékáról tompa, még alig hallható fejsze csapások hangja jutott el hozzá. Majd újra megindult s kissé jobbra térve, egyenes irányban haladt a hangok felé. Negyed óra múlva a tölgyes alá ért. Lassan, óvatosan folytatta útját az erdő szélén. Most már tudta, hogy a tolvajok a faluba vezető út s a vasuti vágány közvetlen közelében vannak. Néhány perc múlva hirtelen megállt s intett Flórának, hogy csendesen maradjon. Talán ötven lépésnyire tőle, bent az erdőben két fehér subás paraszt egy hatalmas tölgyre már az utolsó csapásokat merte. Néhány pillanat múlva erős recsegéssel, ropogással meggingott a tölgy s lassan lefelé dőlve, törte, zúzta az útjába került vékony galyakat. Varga felhasználta a kritikus percet. Gyorsan megindult s mikor a fa koronája a földet érte, már a tolvajok ellőtt állott. Flórárt szabadon eresztette s fegyverét lövésre készen tartva, nézte a két embert.

„Ismerlek, jó madarak.“ „Aki mozdulni merészel, azt lelövöm“ mondta halkán.

A két parasztot mintha villamos ütés érte volna, hirtelen hátranéztek s amikor megismerték Vargát, szemük összevillant. A pillanatnyi megdöbbenést egy gondolat váltotta fel, melyet a két szempár veszes felcsillanása követett. Végre elérkezett az idő, amikor távol minden segítségtől, tanuk nélkül az éjszaka titkos leple alatt szembe álltak gyűlölt ellenségükkel, aki nem törődve a veszedelemmel, kegyetlenül üldözte a hirhedt tolvajokat, akik miatta már nem egyszer drágán fizették meg hasonló kalandjaikat. — A két műveletlen lélekben lángra lobbant a bosszú szunnyadó parazsa. Ártalmatlanná tenni ezt az embert, aki nehéz kötelességének teljes tudatában mindig a nyomukban jár, aki miatt lopni nem lehet nyugodtan. Mert a lopás már a vérükben volt s életüknek egyik alapföltételét képezte.

Saját érdekében ajánlatos, ha szükségletét az előnyösen ismert

PAPP GYULA cégnél szerzi be, mert ott vásárolhat bámulatos olcsó áron:

férfi-, női- és gyermek cipőket, ingek, gallérok, nyakkendők, divatos kemény- és puha kalapokat. Dús választék női retikulókban! Óriási választék tavaszi újdonságokban!

Olcsó árak!

Saját cipőjavító műhely és külön mérték osztály.

Olcsó árak!

— Először az volt a tervük, hogy hirtelen megtámadják, de látva a rájuk meredő puskacsövet, melyben a halál leskelődött rájuk, lemondtak szándékukról és cselhez folyamodtak.

Látszólag megadással, nyugodtan ejtették földre a fejszéket.

„Hát jól van. Rajtakapott. Megfogott, ügyesebb volt, mint mi s ezért megadjuk magunkat. Tessék felvenni a kárt, a nevünket úgyis tudja. Sokat fizettünk már, ezt is megfizetjük.” mondta az egyik s hatalmas teste alázatosan meggörnyedt, mint a megvert kutyáé!

Varga látta, hogy a tolvajokban rossz szándék nincsen, félkézre fogta fegyverét és közelebb lépett a paraszthoz. És akkor olyasvalami történt, amire nem volt elkészülve.

A paraszt szeme megvillant, kissé félreugrott és hatalmas karjaival oldalról hirtelen átkarolta az erdőaltisztet és szoroson magához ölelte úgy, hogy az képtelen volt fegyverét használni. Ebben a pillanatban mellette termett a másik s kiragadta hóna alól a fegyvert. Flóra gazdája segítségére sietett, de őt puskatussal tette ártalmatlanná a paraszt. Vonítva menekült egy bokor alá s nagy fájdalommal nyöszörgve, onnan figyelte gazdája sorsát.

A parasztok a magukkal hozott kötelekkel összekötötték Vargát s lefelé hurcolták a lejtős oldalon s a nem messze elhúzó vasúti töltésen a sinekre helyezték.

A távolból mély, tompa dübörgés hallatszott. Mintha messzi idegen országokban megindult volna a föld s hatalmas rengésének visszhangja eljutott a küzdő emberekhez.

Varga érezte a rengést és hallotta a morajt s csak most ébredt tudatára rettenetes helyzetének. Minden erejét összeszedve, szabadulni próbált a kötélből. De kárba vesztett minden igyekezete. A parasztok lihegve, káromolva és sietve kötötték oda egy másik kötéllal a sinekhez. Azután befejeződött a verejtékes küzdelem. A parasztok befejezték embertelen munkájukat és sietve távoztak.

Varga magára maradt. A vonat dübörgése folyvást erősebb lett és teste alatt rengett a pályatest és zúgtak a sinek. Még egy kétségbeesett erőfeszítéssel szabadulni igyekezett a kötelekből, de meddő maradt próbálkozása. Teste vonaglott s homlokát hideg verejték lepte el. A rettenetes halál gyors, biztos közeledése majd megörjítette. Ajkán, állati ordításhoz hasonló hangok törtek elő és megbolygatták a tölgyes ijesztő csendjét, amely százszorosan visszhangozta a kétségbeejtő kiáltást. És Varga azt hitte, hogy az erdő mélyében fehér subákba bujt gonosz szellemek ordítanak pokoli örömben sőt nevetnek, az ő tehetetlenségén, a halálán kacagnak. Csak azt várják, hogy keresztül-rohanjon rajta a piros szemű vasszörnyeteg, hogy azután megihassák kifolyt piros, meleg vérét és felfalhassák darabokra tépett testét. A távolban, a pályatest kanyarulatánál sárgás fehér fény és két vörös pont villant fel. A vonat lihegve, sísteregve közeledett. A mozdony kerek ablakain átsűrődött a fűtő kemence lángja s pirosra festette a kéményből fel-feltörő fehér füstgomolyagot, amely ijesztően világította meg a fehér hótakarót s a sötét néma tölgyerdőt. Hatalmas teste

alatt megroppantak az acélsínek s két piros szemének s fehér nagy lámpájának fénye halványan ráesett a fehér pályatestre.

És ekkor a tölgyes felől gyors iramban, mint az üldözött vad, hatalmas állat rohant Varga felé. Flóra volt. Körülszágalszta gazdáját és azután csaholva, sebesen amennyire ereje engedte és gyors lába birta a közeledő vonat elé rohant. Mikor vagy háromszáz lépésnyire elhagyta Vargát s egészen közelébe ért a vonatnak, nekiszaladt a kis emelkedésen kapaszkodó s nehezen lihegő vasszörnyetegnek s félelmében farkát a lába közé húzva, kétségbeesetten, vésztlósan ugatni kezdett. A nagy fehér lámpa s a kéményből fel-felvillanó vörös fény megvilágította meg-görbült testét. Néhány pillanatig tartott csak a kétségbeejtő helyzet. A mozdonyvezető, észrevette a kutyát s megismerte, mert nem egyszer látta, amint nyugodtan nézte a vonatot, mikor a vadászlat előtt elrobogott. Valami hirtelen eszébe jutott. Rosszat sejtett, azt hitte, hogy veszedelem fenyegeti a

vonatot. Mikor gépjével a kis emelkedésen felkapaszkodott, felnyitotta a gőzsíp szelepét. Éles, szaggatott, félelmesen remegő füttyülés hasította meg a hideg levegőt s a vonat fújva, nyikorogva megállt. Flóra két első lábával a mozdony feljáró lépcsőjére állt, s tovább ugatott, úgy hívta segítségül, a mozdonyvezetőt. Egy-két perc múlva a mozdony mellett állt a gépész, a kalauz s néhány férfi utas, akik aggódva, bizalmatlanul nézték a nyöszörgő, előre szaladó s újra visszatérő Flórát. Azután megértették a helyzetet és követték.

Varga, amikor megtalálták és köteleikből kiszabadították, félig már ájult volt s csak nehezen hitte el, hogy megmenekült. Két kezébe fogta a kutya fejét s úgy csókolta, simogatta könnyezve, hü, okos, megsebesült Flóráját.

A vonat azután újra megindult s lihegése mély, nehéz dübörgése messzire hallatszott a csendes, csillagos, holdfényes sápadt éjszakában.

Birtok bérbeadási hirdetmény.

Rakovszky István úr tulajdonát képező Zólyom-vármegye Tridubi—Nagyret és Zólyom határaiban fekvő ingatlanai f. évi november hó 1-től egymásután következő 10 évre bérbeadó. A birtok áll.

I. Tridubi:

102 kat. hold	761	□-öl szántó
1 " "	1460	" " kert
20 " "	980	" " legelő
10 " "	127	" " terméketlen föld
135 kat. hold	128	□-öl területből.

II. Nagyret:

98 kat. hold	1059	□-öl szántó
3 " "	869	" " kert
47 " "	1410	" " rét
24 " "	347	" " legelő
3 " "	933	" " terméketlen föld
177 kat. hold	1418	□-öl területből.

III. Zólyom:

25 kat. hold 700 □-öl rét.
Bérleti ajánlatok Kosztolányi István, Nemcsény (Bars-megye) nyújtandók be akinél a feltételek is megtudhatók.
Nemcsény, 1912. január 31.

Kosztolányi István,
Rakovszky István úr megbízottja.

Eladó ház!

Beszterczebányán az Ezüst utca 18 számú ház szabad kézből eladó!

Bővebb felvilágosítást a tulajdonos,
HORÁRIK JÓZSEF ad.

ELADÓ	
a régi téglagyári út mellett fekvő kert. — Kedvező fekvésénél fogva rendkívül alkalmas hely házépítésre. □ ölenként 3 korona. — Bővebb felvilágosítást ad a lapunk kiadóhivatala.	

Szálka János

első felsőmagyarországi villanyerőre berendezett

borotva homorú műköszörülde Beszterczebánya.

Nagy választék mindennemű zseb- és konyhakésekben és konyhabárdokban, valamint borotvák, önműködő borotvák s különféle ollókban, úgyszintén borotva fenőkövek és szíjjak, húsvágógépek, haj-, ló-, juh- és kutyanyírógépek és kanalakban. Az elősorolt cikkeknek javítását gyorsan és pontosan eszközölöm.

9—13

